

et lille Hjelpeapotek hos sig, men det er jo ikke Lægens Hovedopgave at være Apoteker, og det er mange Gange, at det er vanskeligt for ham, naar han har en stor Praksis, at faa den nødvendige Tid til at tilberede Medicinen, og derfor maa Folk mange Gange, naar de have høft Læge, vente længe paa at faa den Medicin, som de skulle bruge efter Lægens Anordning. Dette er et urigtigt og urimeligt Forhold. Den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 2den Valgkreds, der nys talte, mente, at man risikerede noget; naar man fik for mange Apoteker, saa mente det ærede Medlem, at man kunde risikere, at Medicinen blev dyrere. Det ærede Medlem trak jo en Parallel med Sagførerloben og viste os, at den Lovgivning, hvorefter vi fik flere Sagførere og lettere Afgang til Sagførervirksomhed, ikke har nedjat Taksterne for den Betaling, der ydes disse Sagførere; men det ærede Medlem kan ikke trække en saadan Parallel mellem Sagførervirksomheden og Apotekervirksomheden. Det ærede Medlem maa ikke glemme, at Medicinaltaksterne ere foreskrevne for alle de væsentligste Dele af hvad der sælges paa Apotekerne, men da vi fik Loven om udvidet Afgang til Sagførervirksomhed, glemte det ærede Medlem og hans Kolleger at sørge for, at der blev sat Takster for, hvad Sagførerne maatte tage. Naar vi havde været saaledes stillede over for Sagførerne, saa kunde han have draget denne Parallel, men nu passer den ikke; de to Ting have intet med hinanden at bestille. Da der er foreskrevet Takster for Medicinen efter bestemte Regler, vil Medicinen selvfølgelig blive lige dyr eller lige billig, enten der er faa eller mange Apoteker. Men det er en Selvfølge, at Apotekerne, naar der bliver flere af dem, ikke faa den umaadelige Værdi, som de nu have. Det kan være til Glæde for Apotekerne, men jeg indser ikke, at man skal lade Befolkningen indgælde eller lide Savn, for at enkelte, der have opnaaet at erholde Apotekerprivilegium, kunne se deres Formue vokse i en saa uhyre Grad, som det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Christiansen) oprullede et Billede af for os; det er der ingen Mening i. Derfor vil jeg pointere, at der rundt i Befolkningen næres det Ønske, at der maa ske en gennemgribende Forandring i de bestaaende Apotekerforhold. Naar man ser, hvorledes Apotekerforholdene ere ordnede i den øvrige Verden, saa vil man finde, at det vel kun er det mindste Antal Lande, der have en saadan Ordning som vi. Saa vidt mig bekendt findes den kun i de Scandinaviske

Land, i Rusland og tilbøds i Tyskland, men ellers ikke. I England er jo Apotekervirksomheden fuldstændig fri. Vaade i England og i Amerika kan enhver Mand anlægge og drive et Apotek endogsaa uden at have absoolveret farmaceutisk Eksamen. Og saa vidt mig bekendt affoldes der ikke en Gang i disse Lande Visitation og føres ikke nogen som helst Kontrol med Apotekerne. I Frankrig og Holland er Apotekernæringen ogsaa fri, dog med den Indskrænkning, at enhver, der vil drive et Apotek, skal være Farmaceut og have den Uddannelse, som Staten kræver af dem, der ville have Ret til at etablere et Apotek. Jeg kan ikke se, hvorfor vi ikke skulde kunne gaa til en lignende Ordning her i Landet. Jeg mener selvfølgelig ikke, at der skal gives en saadan Frihed som i England og Amerika, hvor man kan oprette et Apotek uden at have nogen Kvalifikation i saa Henseende; jeg ønsker ikke, at Spekulanter og Kapitalister skulle kunne drive et frit Spil paa dette Omraade. Men det forekommer mig, at den Ordning, man har i Frankrig og Holland, kunde ogsaa indføres her, saaledes at enhver, der havde absoolveret farmaceutisk Eksamen og altsaa kunde yde de Garantier, som Staten maa kræve af de Mænd, der ville drive et Apotek, maa have Lov til at etablere saadanne, hvor der viser sig at være Trang til Stede i Befolkningen, i en ganske anden Udstrækning, end det nu finder Sted, og jeg gentager, det er min Opfattelse af dette Forhold, at jeg tror ikke, vi komme ret vidt med det Forslag, her foreligger, i dette Ting, dersom det ikke lykkes at overbevise den højtærede Minister om Unsikkerheden af, at man faar at se, hvad det er, Ministeren ønsker med Hensyn til hele Ordningen af Embedslægeinstitutionen, og blive enig med Ministeren om at faa en Omordning af Apotekervæsenet, der medfører en lettere Afgang for Befolkningen til at faa oprettet Apoteker og erholde Medicin, end det nu har. For Resten tror jeg ogsaa, at det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Christiansen), der indledte Diskussionen i Dag, har Ret i at sige, at den farmaceutiske Stand ogsaa har et billigt Krav i saa Henseende, og at vi her skulle fremme denne Stands Interesse, saa meget mere som den her falder sammen med Befolkningens. Det er højt aparte, at man eksaminerer som farmaceutiske Kandidater nogle og fyrrethve hvert Aar, medens der som Regel kun hvert andet Aar er en, der kan faa et Apotekerprivilegium. Og saa er der tilmed det uheldige Forhold, som den